

Sygn. akt II CSK 672/10

POSTANOWIENIE

Dnia 26 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku Huberta B.
przy uczestnictwie Moniki B.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 maja 2011 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego
z dnia 28 lipca 2010 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wnioskodawca Hubert B. zaskarżył skargą kasacyjną postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 28 lipca 2010 r., którym, po rozpoznaniu apelacji wnioskodawcy w sprawie o podział majątku wspólnego, zmieniono zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 15 marca 2010 r. w ten sposób, że podwyższono wartość nakładów z pkt II do kwoty 56.698,12 zł, wartość nakładów z pkt III obniżono do kwoty 13.412,28 zł, wysokość spłaty z pkt V obniżono do kwoty 100.518,94 zł, wysokość drugiej raty z pkt VI obniżono do kwoty 35.000, a trzeciej raty z pkt VI do kwoty 35.518,94 zł oraz oddalono apelację w pozostałej części. Skargą kasacyjną zaskarżono postanowienie w części oddalającej apelację wnioskodawcy. Wnioskodawca wniósł o uchylenie postanowienia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie o podział majątku wspólnego skarga kasacyjna jest dopuszczalna wówczas, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi przynajmniej 150.000 zł (art. 519¹ § 2 k.p.c.). W skardze kasacyjnej wnioskodawca wskazał, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 251.137 zł, tj. kwotę równą wartości przedmiotu zaskarżenia podanej w apelacji wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego. Podana wartość przedmiotu zaskarżenia w apelacji, a następnie w skardze kasacyjnej, stanowiła równowartość, ustalonej w punkcie V postanowienia Sądu Rejonowego, wartości składników majątku wspólnego podlegającego podziałowi (ekspektawy odrębnej własności lokalu mieszkalnego oraz ruchomości). Przedmiot zaskarżenia skargi kasacyjnej nie odnosi się ani do ustalonych składników majątkowych, ani sposobu ich podziału, a jedynie dotyczy rozliczenia nakładów dokonanych przez wnioskodawcę z majątku osobistego na majątek wspólny oraz rozliczenia między stronami wysokości kredytu zaciągniętego na uzyskanie ekspektawy odrębnej własności lokalu mieszkalnego położonego przy ul.Ś. Odnośnie do - zarzucanego w skardze kasacyjnej - wadliwego rozliczenia nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny w uzasadnieniu skargi podano,

że Sąd Okręgowy ustalił wartość tych nakładów na kwotę 43.173,80 zł, zamiast, prawidłowo, na kwotę 94.725 zł, stanowiącą 42% kwoty 225.538 zł ustalonej wartości ekspektatywy lokalu mieszkalnego. Natomiast wartość nieuwzględnionego kredytu wynosiła na dzień 17 września 2009 r. kwotę 64.249,11 zł i 62.723,22 zł (po uwzględnieniu kolejnych jego spłat dokonanych przez wnioskodawcę).

Uwzględniając powyższe spór dotyczy jedynie kwoty 114.274,42 zł stanowiącej sumę kwot 62.723,22 zł oraz 51.551,20 zł (stanowiącej różnicę pomiędzy kwotami: 94.725 zł i 43.173,80 zł). Z tego względu prawidłowa wartość przedmiotu zaskarżenia, którego dotyczy skarga kasacyjna, wynosi kwotę 114.275 zł. W orzecznictwie Sądu Najwyższego za utrwalone należy bowiem uznać stanowisko, że w sprawach o podział majątku wspólnego, czy o dział spadku, w razie zaskarżenia postanowienia co do istoty sprawy, wartość przedmiotu zaskarżenia wyznacza z reguły nie wartość dzielonego majątku, ale wartość konkretnego interesu (roszczenia, żądania) lub składnika majątkowego, którego środek odwoławczy dotyczy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZ 88/06, Lex nr 610089, z dnia 30 maja 2007 r., IV CSK 120/07, Lex nr 347347, z dnia 24 lipca 2008 r., IV CZ 53/08, Lex nr 447655, z dnia 11 sierpnia 2008 r., V CSK 136/08, Lex nr 658209, z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CSK 107/09, Lex nr 512006 oraz z dnia 6 maja 2010 r., II CZ 38/10, Lex nr 585774).

Sąd Najwyższy nie jest związany wartością przedmiotu zaskarżenia podaną w skardze kasacyjnej i która nie została sprawdzona przez sąd odwoławczy. W konsekwencji skarga kasacyjna wnioskodawcy, której wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza kwoty wymaganej w art. 519¹ § 2 k.p.c. dla skargi kasacyjnej w sprawie o podział majątku wspólnego, podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.